

U DOMU SV. JOSIPA sa sestrom Katarinom i dvoje štićenika, Ivanom i Stjepanom

Josipa Maslač-Petričević, vlasnica tvrtke Naftalina Terminator, godinama se brine za štićenike **DOMA SV. JOSIPA** u Leskovcu, a brojne svoje prijatelje iz poslovnog svijeta potiče na humanost i pomaganje toj zanemarenoj djeci

Josipa Maslač-Petričević

NAPUŠTENJOJ DJECI tražim anđele

U svijetu poslovnih ljudi, briga za druge je rijetka pojava. Ipak, takvih primjera ima, a jedan od njih je Josipa Maslač-Petričević, vlasnica tvrtke Naftalina Terminator koja radnom i modnom odjećom opskrbljuje poznate tvrtke diljem Hrvatske. Posao je razvila sama, majka je dvoje odrasle djece, a uz poslovne obveze već se godinama brine o 30-ak štićenika Doma sv. Josipa u Leskovcu. Svoju priču odlučila je podijeliti s javnosti u nadi da će njen primjer potaknuti ljude na slične postupke. "Riječ je o djeci koja su došla u dom prema odluci Centra za socijalnu skrb. Njihova je situacija delikatna jer imaju roditelje, ali su bez roditeljske skrbi, zanemarivana ili zlostavljana. Nije im moguće naći posvojitelje jer teoretski nisu siročad, a uvjeti u državnom smještaju bili bi nepodnošljivi da nema ljudi koji su spremni pomoći", rekla je Maslač-Petričević. Prema zakonu, s navršениh 18 godina štićenici gube pravo na smještaj i ovise samo o sebi. Teško je osamostaliti se tako rano, pa bi bez

JOSIPA MASLAČ-PETRIČEVIĆ Vlasnica Naftalina Terminatora sa suradnicama

"Ovoj je djeci potrebna bliskost, ponekad je dovoljno povesti ih na izlet sa svojom obitelji"

sponzora i raznih donacija ta djeca ostala bez ikakve šanse i mogućnosti za uspjeh. "Osamdeset kuna mjesečno, samo toliko džeparca država osigurava svakom djetetu. Otkako sam doznala za ovaj dom, pomažem im i povezujem s njima sve svoje prijatelje i poslovne ljude koje znam jer je svaki doprinos vrijedan", kaže Josipa Maslač-Petričević. Djeca u Domu sv.

mного, jer primjerice jedan tečaj jezika košta kao večera u boljem restoranu.

Osim toga, ovoj je djeci potrebna i bliskost, pa je ponekad dovoljno biti uz njih, povesti ih sa svojom obitelji na izlet, posvetiti im pažnju", ispričala je Josipa Maslač-Petričević, prisjetivši se kako je ona doznala za Dom sv. Josipa: "Prije sedam godina moja prijateljica posvojila je sina. Krenula sam k njoj na krštenje a ona me zamolila da ono što sam planirala pokloniti njenom sinu darujem djeci na Vrhovcu. Kad sam došla

"OD COCA-COLE DJECA SU DOBILA SOKOVE, KLARA JE DAROVALA KOLAČE, UNILEVER SLADOLED, A LURA JOGURTE"

Josipa različitih su uzrasta i potreba. Dok su neki talentirani i uspješni u školi, ima i drugačijih primjera. Jednu potpuno zdravu djevojčicu roditelji su toliko zanemarili da je naučila govoriti tek s pet godina, kada je posredstvom Centra za socijalnu skrb smještena u dom. "Ono što je nekim ljudima sitna gesta, ovoj djeci znači

tamo, upozнала sam sestre Katarinu i Kristinu i svu tu djecu koja su doista posebna. Vidjela sam s koliko ljubavi voditeljice doma brinu o njima. One su uvijek tu, odlaze na roditeljske sastanke, slušaju njihove probleme, ali i dočekuju ih na povratku iz diskoteke i voze kući. Iako sam naviknuta isticati se u poslu svojim

rezultatima i uvijek sam se osjećala dobro, moćno i zadovoljno, pred sestrama Katarinom i Kristinom osjećala sam se maleno, kao da mi je promaknulo ono bitno. Počela sam s njima surađivati, šivala sam djeci posteljenu, ali ako im je trebalo i nešto izvan djelovanja moje tvrtke, potrudila sam se to im omogućiti."

Josipa Maslač-Petričević s vremenom je u akciju pomoći djeci uključila i svoje prijatelje: "Nitko nije ostao ravnodušan. Najprije mi se pridružio prijatelj koji radi u Orbicu. Donosio im je robu s malim oštećenjima, ali koja se mogla iskoristiti, pelene i slatkiše. Zatim su krenule ostale donacije. Kad je čuo za dom, Milan Pavić, vlasnik Helikopa - zastupnika Sonyja i Pionera, opremio je dom TV plazmama, poklonio djeci karaoke, a dvoje od njih, Ivanu i Stjepanu, odlučio je i stipendirati. Dok su bili sasvim mali, majka im je poginula a otac ih zanemario. Smješteni u domu, nisu zaboravljali školske obveze pa je primjerice Ivana zavr-

šila gimnaziju s prosjekom 5.0, a govori i četiri jezika. Milan Pavić procijenio je da to nije samo pomoć, već se u tu djecu doista isplati ulagati pa će sada, zajedno s još četvero djece, Ivana besplatno studirati na fakultetu Zagrebačka škola ekonomije i menadžmenta. Za to je zaslužan i dekan Đuro Njavro.

U domu u Leskovcu bila su i gospoda Šostar i Bandić te su djeci obećali gradski stan koji bi bio i opremljen zajedničkom akcijom ljudi dobre volje." Josipa Maslač-Petričević potaknula je i ostale tvrtke da pomognu: "Generalni direktor Coca-Cole Zoran Bogdanović poklonio im je kamion sokova, tjesteninu i kolače darovala im je Klara, od Unilevera su dobili kamion sladoleda, a imam i prijateljicu iz Lure Davorku Klobučar koja svaki tjedan u dom pošalje jogurte i mliječne proizvode. U suradnji s Image Haddadom šivali smo im robu, a i vlasnica Bandolere poslala je odjeću. Lijepo je bilo vidjeti ih kad je pošiljka stigla. Nisu razgrabili odjeću i prisvajali što im se sviđa, već su satima nesebično isprobavali kako kome što stoji i na kraju zajednički došli do zaključka čiji je koji komad odjeće." Josipi Maslač-Petričević sada

DJEČJE SOBE DOMA U LESKOVCU uvijek su uredne, a prijatelji Josipe Maslač-Petričević pomogli su opremiti zajedničke prostorije

je cilj pokrenuti ljude da se osobno brinu o pojedinoj djeci. "Vlasnici tvrtke Agroterm Max, moja prijateljica Andrea Macejski i njezin suprug, stipendiraju djevojčicu Martinu koja je smještena u domu jer je mama koja se brine o njoj teško bolesna. Martini je bila želja postati nogometašica, a kako sam se i ja bavila tim sportom, zajedno smo je odveli u Dinamo gdje je upoznala svog idola Roberta Prošinečkog i upisala se u klub.

Prijemima ima još, kao što je recimo onaj od prije samo mjesec dana. Naime, u domu je smještena i jedna čitava obitelj, čak desetero braće i sestara. Najstarija od njih, 19-godišnja Valentina, odlučila se udati, a svi su odvajali od svog skromnog džeparca da bi joj mogli kupiti poklon. Kad me sestra Katarin obavijestila o vjenčanju, nazvala sam svoju prijateljicu Višnju Huzim koja šije i iznajmljuje vjenčanice. Objasnila sam joj koliko mi je to važno, a ona me saslušala i rekla: "Znaš li ti da sam i ja domsk djeteta?" Saznala sam da je Višnja odrasla bez oba roditelja i razmišljajući bolje od ikoga. Martina je dobila ne samo vjenčanice nego i više od toga." Josipa Maslač-Petričević iz dana u dan potiče ljude da pomognu djeci iz doma. "Ja tu dolazim svaki tjedan i brinem se o svima pa nisam htjela nikog izdvajati jer ih sad sve znam i jednako volim. Ponekad mi se čini kao da su svi moja djeca, ali trudim svakom djetetu naći po jednog dobrog anđela da bi im bilo lakše", istaknula je na kraju.